

CCK Fasanerna

av Carl-Owe Johansson

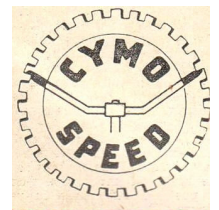
Lördagen den 30 maj anordnade Vara IHS en medlemsträff vid Källes Rekord-Magasin i Tråvad. Från Brämhult söder om Borås anlände en medlem och från Skövde kom en annan. Två medlemmar åkte alltså närmare 7 mil vardera för denna träff. Betydligt närmare hade SISU-representanten från S. Lundby. Därmed var alla intresserade medlemmar i Vara IHS (medlemsantalet är c:a 100) församlade till temat "Vi berättar". De båda långväga besökarna kommer ursprungligen från Tråvad och det är ingen överdrift att påstå att såväl Erling Villeius (f.d. Carlsson) som Rolf Eriksson räknas som Tråvads IF:s bästa fotbollsspelare genom tiderna. Därmed var Tråvadsvinklingen given på minnenas tema. Det blev dock inte enbart fotbollssnack denna trevliga eftermiddag. Även uttrycket "CCK Fasanerna" nämndes.

För skrivaren av dessa rader var begreppet "CCK Fasanerna" helt okänt fram till 30 maj 2015. Visserligen har jag inte bott i Tråvad mer än 35 år, men ändå. Några cyklande fasaner hade jag aldrig tidigare hört talas om. Kanske är bilden fortfarande något suddig, men vi får försöka reda ut fenomenet så gott det går. Det får bli på den "akademiska" vägen med "grävande journalistik" istället för att mer handgripligt gräva fram rester av en för c:a 60 år sedan nedlagd och avsmognad aktivitet.

I nummer 16 av tidningen Rekord-Magasinet år 1953 finns på sidan 10 en rubrik som lyder: **Nu startar cykelspeedway!** Under rubriken är följande saxat: "Rekord-Magasinet har fått mängder av förfrågningar från grabbar landet runt om än det ena, än det andra i fråga om cykelspeedway och nu kommer vi med svaret. För att hjälpa er till rätta med den nya sporten har Rekord-Magasinet tagit initiativet till bildandet av Ungdomens riksförbund för cykelspeedway och cykelmotocross. Det där är lite besvärligt att säga så vi kom överens om att CYMOSPEED är namnet!"

Tidningen uppmanar alla klubbar i landet som sysslar med cykelcross eller cykelspeedway att ansluta sig till riksförbundet Cymospeed. Anslutningen är gratis liksom utformade tävlingsprotokoll. Dessutom kan man beställa ett klubbmärke till självkostnadspriset 60 öre. Stadgar kan också rekvireras.

Detta upprop kom att bli starten på en lavinartad rörelse över hela landet. I fortsättningen fanns en artikel i varje nummer av veckotidningen R-M under resten av året, som bl.a. rapporterade om anmälda klubbar till Cymospeed. I nummer 23 räknas 61 nyanslutna klubbar 13-20 maj upp. Bland dem återfinns CCK Fasanerna från Tråvad! I brevsörden på samma sida återfinns en anmälan från Vara, vars klubb heter Antiloperna CCK. Brevet är undertecknat av 15-årige Lars Eric Haag och i laget ingår bl.a. 14-årige Bo Malmström, sedermera berömd konstnär med ateljé och bostad vid Tråvadsbro.

Bland de flera hundra klubbar som undan sig till Cymospeed noteras vidare på lokal Kvänum, Önums CCK New Cross, Hajarna ytterligare en klubb i Vara: Cobras.

Allt om
CYMOSPEED
i Rekord-Magasinet!

för undan ansluter nivå Falkarna från från Nossebro och

Noteras kan att såväl Antiloperna CCK från Vara och Önums CCK New Cross båda anlade varsina banor i Emtungaskogen, troligen ovetande om varandras verksamhet.

Så till den ständiga frågan: vilket var först – hönan eller ägget? I detta fall av hönsrasen fasan. Fanns det redan en klubb i Tråvad eller bildades den tack vare uppropet i tidningen Rekord-Magasinet? Hade man redan lagt grunden till en cykelcrossbana, eller blev den också ett resultat av den enorma vurm som poppade upp? Vem ”kläckte” Fasanerna?

I varje fall bildades klubben CCK Fasanerna av ett gäng låt oss säga 14-15-åriga grabbar i Tråvad. Det låg i tidens anda med någon form av klubbverksamhet för ungdomar för att komma in i föreningslivet i unga år. 4H-klubbar för landsbygdens skolungdom, där varje medlem drev sin egen bokföringsmässiga rörelse i form av trädgårdsodling, kaniner eller annan djuruppfödning, var utbredd och fanns i så gott som varje socken. Så varför inte en cykelcrossklubb för samhällsbor i motsvarande ålder? Alla var ju inte intresserade eller hade anlag för fotboll, som annars var den gängse sporten. Pojkstreck hanns med vid sidan om ändå.

Var höll då ”fasanerna” till med sina aktiviteter? Jo, bak ladugården på gården Lillebo strax intill Bjertorpsskogen på en avstickare från vägen mot Stora Hov. Där bakom fanns en grushåla med tre dammar. På stället bodde familjen Vilsson. Deras son Roland, som var en av ivrarna för sporten, tipsade sina kompisar om platsen och det gav resultat. För de övriga cykelcrossintresserade Tråvadsynglingarna blev det ett kärt tillhåll.

Man hjälptes åt att gräva och forma en kuperad crossbana i terrängen bland dammarna, där även plankor fick läggas ut. Allt under överinseende av tillförordnade banchefen Ingvar Sabel (15 år) – tillika utnämnd som mekaniker. Där körde man sedan så att vatten och grus stänkte. Kostnaden var ringa. En cykel ägde man ändå. Några skydd förekom inte - inte ens hjälmar. Trots det lär inga allvarliga skador ha inträffat. Skrubbsår fick cyklisterna förstås stå ut med – det hörde till det vardagliga annars också. I förebyggande syfte fanns två sjukvårdare utsedda. Intresset ökade allt eftersom och det rådde febril aktivitet i den anlagda cykelcrossbanan, där det fanns plats att köra i bredd. Enligt klubb beslut ”ägde medlemmar rätt att träningsköra alla dagar under veckan”. Vintertid spelade man ishockey på den största dammen. Måhända fanns det i området ”riktiga” fasaner som åskådare och som gav upphov till klubbnamnet?

Verksamheten sköttes också på ett ”proffsigt”, seriöst sätt. Ledare för CCK Fasanerna var 14-åriga Tore Ljungberg, son till biografföreståndaren. Han var dynamisk, fantasifull och väldigt framåt. Tore hade sett massor av action- och vilda västernfilmer och kunde nu som ”regissör” anordna en egen skapelse ”utanför det etablerade samhället” – ryttare på cykelsadeln i en grushåla ute på ”prärien”. Tore var såväl ordförande som kassör i klubben. Som sekreterare fungerade jämgamle specerihandlarsonen Ingemar Wedén. Den senare deltog inte aktivt i cyklandet, men skötte pappersexercisen exemplariskt. De båda fungerade även som lagledare. Årsmöte hölls och man tog det hela på största allvar. Ett eget klubbmärke togs fram liksom nummerskyltar på cyklarna.

Hur många klubbmatcher som förekom kan låtas vara osagt, men man hade i alla fall dubbla utbyten, hemma och borta, med Hajarna från Nossebro. Kanske var det enda utbytet. Det gällde att ha kontakter. Spannmålshandlarsonen ”Lasse-Birger”, lagkaptenen som gick på realskolan, var kompis med Ivar Wiklander (sedermera känd skådespelare) från Nossebro. På så vis ordnades mötena mellan Fasanerna och Hajarna. Resan till Nossebro blev förstås ett äventyr. ”Julle”, som körde taxi, lastade pakethållaren på sin Forddroska full med cyklar och inne i droskan trängde sju ynglingar ihop sig.

Så småningom ebbade verksamheten ut. Ett par år av intensiv aktivitet fick vara nog. Någon ny kull av ”fasaner” tog inte över. Visserligen fanns ett juniorlag för de som inte uppnått tonåren, där Ulf Sandberg var lagkapten, men när det äldre gardet slutade upphörde verksamheten. Ynglingarna skaffade sig andra intressen som t.ex. DX-ing (radioavlyssning). Moped var också något nytt och spännande. Somliga koncentrerade sig på studier. Som en avslutning på verksamheten ordnade CCK Fasanerna en fest i Föreningshuset. Givetvis tog man entréavgift. Den festen blev enormt lyckad med fullt hus. Behållningen skänktes till Tråvads IF, öronmärkta för utrustning till bandybanan på Lidan.

Numera är aktiviteterna i området där cykelcrossbanan låg förflyttat till andra sidan av Bjertorpsskogen, där golfporten och dess kuperade bana utgör tidsattraktionen. I det sammanhanget kan nämnas att Vara-Bjertorp för tredje året i rad utnämns till Västergötlands bästa golfbana.

Torbjörn Johansson

Vem är egentligen Sveriges starkaste man? Tja, det beror givetvis på hur man mäter styrka. Om vi håller oss till grenen individuell dragkamp, så har Torbjörn Johansson från Gammeltråvad bevis på att han varit Sveriges starkaste man inom den genren – inte bara en gång utan vid fyra tillfällen. Torbjörn har således fyra SM-tecken i individuell dragkamp och ett vandringspris som bevis på att han vann tre gånger i rad: 2006, 2007 och 2008, samt även 2010. Då talar vi alltså om tungviktsklassen. Torbjörn Johansson representerar Vedums AIS och dess dragkampssektion.

Hur tävlar man då i individuell dragkamp? Jo, dragaren står i en ställning med ett långt rep i händerna. I den andra ändan sitter en anordning med vikter. Tävlingen består av två moment: kraftprov och uthållighet. I kraftprovet genomförs tre försök. Dragaren väljer själv tyngden. Vikterna skall hissas tre meter upp i luften för att få försöket godkänt. I uthållighetsprovet avgör dragarens vikt hur mycket han skall lyfta (detta är enbart en enkel förklaring av momenten). Inför tävlingarna tränade Torbjörn stenhård hemma på sin gård, där en dragmaskin fanns på plats. Ja, den fick egentligen inte plats, så Torbjörn tvingades säga håll i taket. En åtgärd som således gav SM-guld i resultat.

En annan typ av styrketävling kallas Showlifting. Där ingår sex moment: farmers walk, säckbärning, stockpress, kronlyft, atlasstenar och Hercules holding. För lantbrukare Torbjörn Johansson borde säckbärning vara favoritgrenen, men det visade sig vara hans sämsta gren. Favoriten var istället farmers walk, där Torbjörn tog SM-guld tre år i rad: 2005, 2006 och 2007. I farmers walk skall man bära två 100 kilos väskor så långt som möjligt. 2007 blev det även SM-guld för Torbjörn i Hercules holding. Där sträcker man ut armarna och greppar tag i ett par handtag. De sitter fast i varsin vajer, som i sin tur är fästa i varsitt oljefat. I det ligger olika vikter. Torbjörn höll ut i 49 sekunder att lyfta 150 kilo i varje fat. Det räckte alltså till SM-guld i den udda sportgrenen.

Naturligtvis har Torbjörn Johansson även tävlat i lagdragkamp för VAIS och inte minst i landslaget. Något lagguld har det emellertid inte blivit, men däremot ”en drös” med silvermedaljer som vid VM

2008 i Stenungsund, 2010 i Sydafrika och 2012 i Schweiz. Dessutom EM-silver 2011 i England och inte minst ett SM-silver med VAIS 2012 i Frillesås.

Idrottskarriären för superstarke bjässen Torbjörn Johansson från Gammaltråvad, numera boende i Vara, har inte enbart betytt ”en drös” fina medaljer och en diger prissamling – han har fått komma ut och se sig om i världen på ett sätt som han förmodligen inte hade gjort om han enbart beträtt traktorhytten eller de diverse fordon som han framfört yrkesmässigt.

Man kan väl utan vidare påstå att Torbjörn visat sig ha en utomordentlig stark dragningskraft.